

SBĚŠRATELSTVÍ - ROZMARNÁ POSEDLOST

Čtvrtek, 09. červenec 2009

Asi není na světě člověka, aby někdy něco nesbíral. Sbírat se dá - a také se sbírá - snad všechno, co existuje. Takové malé elegantní sbírky, které jsou někde nenápadně zastrčeny, to je třeba, ale co když někdo sbírá letadla, lokomotivy... No, jsou tací, co sbírají milenky, tací, co sbírají "skalpy" - "zářez", někdo sbírá poklopy kanálů, dokonce i zasouvací platidla. Někdo svoje, jiný cizí. Lidi a jejich zájmy jsou různé...

Taky jsem za život leccos sbírala, poměrně dost různých sběratelských objektů, v různém stupni katalogizace, množství, se nalézají porůznu zastrčeno i u mně doma. Známky, pohledy, zápalkové nálepky, céčka, knoflíky, korálky, dokonce mám krabici hlavolamů, podstatně větší krabici plnou katulek puzzles.... Dalo by se docela mluvit o sbírce - když náhodou vyndám krabici starých úchytů ke dvěma víčkům, většinou z mosazi a porcelánu, všechno opravdu staré... Ale - k čemu to dát? Mám i plno věcí, o kterých se spíše jako o sbírce mluvit nedá - ale jeden čas jsem ráda pletla, takže mám plno nádherných vln a přímí, háčeků, jehlic na pletení, časopisů se vzory a návody... Stále je třeba doplňuji svou sbírku kamínků, zvanou "tady jsem byla", záhadným způsobem se mi doma vylíhla sbírka nejrozličnějších hodinek - některé (většinou velice levné) jsem si koupila sama, jiné jsem dostala. Sběrka z nich vznikla asi proto, že já hodinky nerada nosím, ale holt nemám na krku ceduli, která by to přímým dárcům a jemně oznámila. Už podstatně hůl se mi zdá, že sbírka, které se nenosí, které mi není, které mi nebylo a nespíše už nikdy a v žádném případě nebude. Ovšem - co s ním? Občas to zabalím a někomu dám, ale tahle záležitost asi je u mně hodná zakořeněná, protože se mi ji nepodařilo natolik skrouhnout, abych měla doma jen to, co opravdu nosím a co mi je. Další víceméně nepochopitelnou sbírkou jsou nejrozličnější věci ze skla a porcelánu. Většinou zastrčené a naopak vystavené, po určitě se mytí a leštění, znovu ukládané, aby tam stály a tiše se blyskaly. Tak, jak to mnohé z nich dělají už dlouhá, přímá dlouhá desetiletí... A tak, jak to mnohé z nás doma máme :))) Sbíráím kytky. Mám doma mimo "normálních" i řádku "zachráněných", takových těch mrzáků, co jiní vyhodili a já opatrně přinesla domů, abych po čase jákala, jak příměkráááá rostou (a pomalu a jistě mě z bytu vytěsňují). Mám totiž k tomu, když mají volnost. A tím pádem já ji pozbyívám. A pak jsou konečně věci se vzpomínkami, přímým jině s tajemstvími. Takové ty, které mám hodná dlouho, o některých už ani nevím, jak jsem k nim příměšla. A přímědevím - vě nevím, komu patří přímě mnou a jak se k těm dotyčným dostaly... Jen pro vysvětlení: Kdysi dávno, když moje teta k v Unhořech domek, našli na přímě staré kufříky se zapomenutými drobnostmi... Pamatuju se, že jsem jich dost zachránila přímě vyhozením - uvedu namátkou takové ty tašky-kabeličky, upletené z drátů... Taky mám nejrozličnější a různé - asi hodná staré, snad mají cenu, snad ne. Občas, když něco hledám a dostanu se k nim, se jimi probírám a příměisuzuji jim nejrozličnější osudy.... Také jste někdo sbírali? Někdo sbíráte? Máte něco, co nepotřebujete, ale - pryč to nepřijde za žádnou cenu? d@niela